
Дисбаланси у русі фінансових ресурсів в економіці країни

Наталія Данік

Кафедра економіки, менеджменту та фінансів, природничий факультет,
Миколаївський національний університет імені В.О. Сухомлинського, Миколаїв, Україна
ORCID 0000-0001-5821-6232

Олександр Максютенко

Кафедра економіки, менеджменту та фінансів, природничий факультет,
Миколаївський національний університет імені В.О. Сухомлинського, Миколаїв, Україна

Для цитування цієї статті:

Данік Наталія, Максютенко Олександр. Дисбаланси у русі фінансових ресурсів в економіці країни. International Science Journal of Management, Economics & Finance. Vol. 3, No. 3, 2024, pp. 70-78. doi: 10.46299/j.isjmef.20240303.07.

Надійшла до редакції: 01 травня 2024 р.; **Схвалено:** 30 травня 2024 р.;

Опубліковано: 01 червня 2024 р.

Анотація: У науковій статті розглядається механізм трансформації фінансових ресурсів в економіці країни, зосереджуючись на ключових аспектах та його впливі на загальний економічний стан. Тут проаналізовано складну систему взаємозв'язків між фінансовими інституціями, правовими нормами, грошовими потоками та економічною політикою для розкриття сутності та значення цього механізму у контексті економічного розвитку країни. Сучасні дослідження фінансових процесів на світовому рівні акцентують увагу на пошуку ефективних методів подолання диспропорцій використання фінансових ресурсів країни та забезпеченні гармонійного розвитку фінансового та реального секторів економіки. Це необхідно для уникнення ризику формування "фінансових бульбашок" та зміцнення макроекономічної та фінансової стабільності. Україна, в контексті цих викликів, також потребує розвитку методології оцінювання та регулювання дисбалансів руху фінансових ресурсів та їх наслідків для функціонування фінансових і товарно-сировинних ринків. Активізація системних досліджень щодо методологічних підходів до оцінювання та регулювання економічних дисбалансів в Україні є ключовим напрямком для забезпечення сталого економічного розвитку країни. Особливу увагу слід звернути на вивчення причин та наслідків цих дисбалансів, а також розробку ефективних стратегій їхнього регулювання. Наслідки дисбалансів можуть виявлятися в економічному зростанні, інфляції, втраті конкурентоспроможності, фінансових кризах, соціальних напругах тощо. Вивчення цих причин і наслідків є важливим для розробки стратегій регулювання та запобігання виникненню подібних дисбалансів у майбутньому. Це важливо для забезпечення економічної стабільності, підвищення конкурентоспроможності та збереження соціально-економічної стабільності України в умовах глобалізації та економічних турбулентностей.

Ключові слова: дисбаланси, фінансові ресурси, глобалізація, кризи, фінансові послуги, капітал.

---

1. Вступ

Пульс сучасної економіки відбивається у русі фінансових ресурсів, які є кров'ю її функціонування. У цьому надзвичайно важливому процесі відбуваються численні трансформації, вплив яких відчувається на різних рівнях суспільства. Чи не менш важливою, як сам процес, є розуміння того, як саме відбувається цей рух, які чинники впливають на його напрямок та швидкість. У цій статті ми розкриємо трансформаційний механізм руху фінансових ресурсів в економіці країни, розглянемо його ключові складові та вплив на загальний економічний стан країни. Фінансові ресурси є невід'ємною складовою будь-якої економіки, їхній рух та ефективне використання визначають не лише стабільність, але й потенціал подальшого розвитку країни. Трансформаційний механізм цього руху відображає складну систему взаємозв'язків, де зустрічаються фінансові інституції, правові норми, грошові потоки та економічна політика. У цій статті ми розглянемо ключові аспекти цього механізму, від ролі банків до впливу грошової політики, щоб розкрити суть його функціонування та його значення для економічного розвитку країни [1].

2. Об'єкт і предмет дослідження

Об'єктом статті є економічні відносини, що виникають у процесі руху фінансових ресурсів.

3. Мета та задачі дослідження

Метою дослідження є розвиток теоретико-методологічних засад та розробка науково-методичного забезпечення і практичних рекомендацій щодо оцінювання та регулювання фінансових ресурсів в умовах нестабільності економіки України. Поставлена мета зумовила необхідність вирішення наступних завдань:

- розкрити змістовні характеристики фінансових ресурсів та їх руху в економіці країни;
- розглянути сутність, структуру фінансового та реального секторів економіки;
- ідентифікувати економічну природу трансформаційного механізму руху фінансових ресурсів.

4. Аналіз літератури

Питанням сутності та змістовних характеристик фінансових ресурсів присвячено праці вчених, серед яких: Г. Азаренкова [2], С. Львовчкін [3], А. Поддєрьогін [4], О. Філімоненков [5] та інші. Окрім того, урахуваючи швидкі темпи розвитку цифровізації економічних процесів у практичній сфері, на сьогоднішній день настала необхідність у ретельному аналізі досвіду практиків.

5. Методи досліджень

У процесі підготовки статті використовувалися різноманітні методи дослідження. Метод наукової абстракції, індукції та дедукції використовувалися для уточнення теоретичних положень та категоріального апарату. Історико-логічний метод був застосований для аналізу теорій та детермінант посилення впливу динаміки руху фінансових ресурсів на товарно-сировинні ринки. Методи порівняння, аналогій та екстраполяції були використані для узагальнення світового досвіду та його застосування в українській практиці. Системно-структурний метод використовувався для обґрунтування комплексних заходів щодо перебудови ринків.

6. Результати досліджень

Специфіка дисбалансів руху фінансових ресурсів в економіці України може бути визначена через кілька ключових аспектів:

Державні фінанси та боргова ситуація: Україна часто зазнає проблем з дефіцитом бюджету, великими борговими зобов'язаннями та недостатнім рівнем фінансових ресурсів для покриття цих зобов'язань. Низька ефективність управління державними фінансами спричиняє нестабільність у фінансовій системі через кілька ключових механізмів:

Бюджетний дефіцит і збільшення державного боргу: недофінансування бюджетних програм та великий обсяг державного боргу можуть призводити до бюджетних дефіцитів. Це може викликати необхідність збільшення внутрішнього та зовнішнього боргу, що збільшує ризик фінансової нестабільності та знижує довіру до економічної політики держави.

Неефективне використання фінансових ресурсів: недостатня транспарентність та ефективність управління фінансовими ресурсами може спричинити їх неоптимальне використання. Це може включати неправильне алокацію бюджетних коштів, корупцію та недофінансування секторів, які потребують підтримки.

Великі ризики виникнення фінансових криз: нездатність держави вчасно погашати боргові зобов'язання та низька довіра до фінансової політики можуть призвести до фінансових криз. Це може включати спад довіри ринків до державних облігацій, велике зменшення вартості валюти та втрату доступу до фінансового ринку.

Нестабільність курсу валют та інфляційні тиску: недостатня ефективність управління державними фінансами може призводити до нерегульованого росту інфляції та нестабільності на валютному ринку. Це може збільшити ризик інфляції та погіршити конкурентоспроможність експорту. Отже, низька ефективність управління державними фінансами може мати серйозні наслідки для фінансової стабільності, приводячи до ризику фінансових криз, збільшення боргу та інфляції, а також загрози для економічного зростання та стабільності [6].

Надмірна залежність від зовнішніх фінансових джерел: економіка України значною мірою залежить від зовнішніх кредитів та інвестицій, що створює ризик фінансової нестабільності при зміні зовнішніх умов.

Зміни зовнішніх умов можуть створювати ризик фінансової нестабільності в економіці через кілька факторів:

Глобальні економічні зміни, такі як економічні спади або зростання, коливання в цінах сировини та товарів, можуть мати значний вплив на фінансову стабільність. Наприклад, падіння цін на нафту може спричинити кризу в країнах, які є великими експортерами нафти, тоді як зростання цін на сировину може збільшити інфляційний тиск.

Зміни в умовах на фінансових ринках, такі як зміни в процентних ставках, курсах валют, а також зміни в інвестиційних настроях, можуть призвести до коливань на фінансових ринках та змін у вартості активів. Це може створити ризик для портфельних інвесторів та фінансових установ.

Нестабільність у політичних відносинах між країнами або внутрішня політична нестабільність в окремих країнах може мати значний вплив на фінансові ринки. Наприклад, політичні кризи, конфлікти або зміни в урядових політиках можуть призвести до неспокою на ринках та зниження довіри інвесторів.

Зміни в міжнародній торгівлі та фінансах, такі як введення мит та торгові обмеження, а також зміни в міжнародних фінансових потоках, такі як великі капіталові рухи, можуть впливати на стабільність економік та фінансових ринків.

Отже, зміни зовнішніх умов, такі як економічні, фінансові, політичні та геополітичні фактори, можуть створювати ризик фінансової нестабільності в економіці, впливаючи на фінансові ринки, валютний курс, інвестиційний клімат та загальний економічний стан країни [7].

Низький рівень розвитку фінансового ринку та відсутність розвинутих механізмів розподілу капіталу призводять до нерівномірного розподілу фінансових ресурсів та обмеженої доступності фінансових послуг для населення та підприємств. Нерозвиненість механізмів розподілу капіталу може виявлятися у декількох аспектах:

Обмежений доступ до фінансових послуг: відсутність розвинутих фінансових інституцій та механізмів може призвести до обмеженого доступу малих та середніх підприємств, а також населення до кредитування, вкладів та інших фінансових послуг. Це може призвести до утворення фінансових "чорних дір" та нерівності в доступі до фінансових можливостей.

Відсутність розвинутих ринків капіталу: нерозвиненість ринків капіталу, таких як ринок акцій, облігацій та деривативів, може призвести до відсутності механізмів для залучення та розподілу капіталу. Це обмежує можливості компаній та уряду для залучення інвестицій та фінансування проектів.

Недостатня розвинутість альтернативних джерел фінансування: у деяких випадках недостатність розвинутих альтернативних джерел фінансування, таких як венчурний капітал або ангельські інвестиції, може призвести до ускладнення доступу для стартапів та нових підприємств до капіталу.

Високі витрати на обслуговування кредитів: нерозвиненість ринків та механізмів кредитування може призвести до високих витрат на обслуговування кредитів та високих процентних ставок. Це може стати перешкодою для підприємств та домогосподарств при залученні капіталу та розширенні бізнесу.

Отже, нерозвиненість механізмів розподілу капіталу проявляється у відсутності доступу до фінансових послуг, обмеженості альтернативних джерел фінансування, недостатньому розвитку ринків капіталу та високих витратах на кредитування, що в результаті призводить до нерівномірного розподілу фінансових ресурсів у економіці [8].

Висока корупція та нестабільність політичного середовища створюють негативний вплив на ефективне використання фінансових ресурсів, що призводить до їх недостатнього використання та розподілу, що може негативно впливати на ефективне використання фінансових ресурсів через кілька ключових аспектів:

Втрати ефективності державних програм і проектів: корупція може призводити до перекручення природи державних програм та проектів, зокрема, шляхом недієвого використання бюджетних коштів, завищення цін на закуплені товари та послуги, або навіть втрати грошей через недобросовісні тендерні процедури.

Обмежений доступ до фінансових ресурсів для розвитку: корупція може впливати на здатність країни до залучення інвестицій та кредитів, оскільки вона створює невизначеність та ризики для інвесторів та кредиторів. Це може призвести до зменшення обсягів інвестицій та фінансування в економіці.

Зниження ефективності фіскальної політики: корупція може призводити до збільшення розміру тіньової економіки та зменшення обсягів збору податків. Це може обмежити можливості уряду в області реалізації соціальних програм, інфраструктурних проектів та економічного розвитку.

Погіршення інвестиційного клімату: корупція та несприятливі політичні умови можуть створювати негативний імідж країни для іноземних інвесторів, що призводить до зменшення інвестиційного потенціалу та збільшення капіталовідтоку.

Отже, корупція та несприятливі політичні умови можуть призводити до недоосвіченого та неефективного використання фінансових ресурсів через недієвість державних програм, обмеження доступу до фінансування, зниження обсягів інвестицій та погіршення інвестиційного клімату [9].

Високий рівень ризику та нестабільності: нестабільність економічного та політичного середовища, а також велика вірогідність змін в законодавстві та регулюванні, роблять українську економіку вразливою перед зовнішніми та внутрішніми фінансовими шоками.

Українська економіка стає вразливою перед різними зовнішніми та внутрішніми фінансовими шоками через такі фактори:

Зовнішні економічні кризи: світові економічні кризи, такі як фінансова криза 2008 року або криза COVID-19, можуть мати серйозний вплив на українську економіку через зниження попиту на експортні товари, зменшення обсягів іноземних інвестицій та інші канали.

Внутрішні економічні збурення, такі як банкрутство великих підприємств, фінансові скандали або низька довіра до фінансових установ, можуть призвести до нестабільності в економіці та фінансовій системі.

Зміни в зовнішніх фінансових умовах, такі як зміни відсоткових ставок, курсів валют або цін на сировину, можуть мати негативний вплив на українську економіку через ефект валютного курсу, інфляційний тиск та інші механізми.

Політична нестабільність і зміни в законодавстві можуть створювати невизначеність та ризики для бізнесу та інвесторів, що призводить до зменшення інвестицій та збільшення капіталовідтоку. Отже, українська економіка стає вразливою перед зовнішніми та внутрішніми фінансовими шоками через можливість зовнішніх економічних криз, внутрішні економічні збурення, зміни в зовнішніх фінансових умовах та політичну нестабільність [10].

Узагальнено, специфіка дисбалансів руху фінансових ресурсів в економіці України полягає у низькій стабільності фінансової системи, великій залежності від зовнішніх джерел фінансування, обмеженому розвитку фінансового ринку та загальній нестабільності в економічному та політичному контексті.

Специфіка дисбалансів руху фінансових ресурсів в економіці України, порівняно зі світовою, полягає в екзогенному характері їх початкового формування на першій та другій фазах руху фінансових ресурсів. Зокрема, акумулювання фінансових ресурсів у фінансовому секторі економіки України характеризується активним припливом іноземних інвестицій у фінансову та страхову діяльність. Акумулювання фінансових ресурсів у фінансовому секторі економіки України з активним припливом іноземних інвестицій у фінансову та страхову діяльність може мати кілька наступних характеристик:

Збільшення обсягів капіталу в фінансових установах: іноземні інвестиції можуть призводити до збільшення обсягів капіталу в українських фінансових установах, таких як банки, страхові компанії та інші фінансові інститути.

Розвиток фінансового ринку: активний приплив іноземних інвестицій може сприяти розвитку фінансового ринку, зокрема, збільшенню ліквідності, розширенню асортименту фінансових продуктів та послуг, а також підвищенню конкуренції на ринку.

Підвищення фінансової стабільності: залучення іноземних інвестицій може зміцнювати фінансову стабільність українського фінансового сектору, зменшуючи його залежність від внутрішніх ризиків та забезпечуючи доступ до зовнішніх джерел фінансування.

Залучення нових технологій та кращих практик управління: іноземні інвестиції можуть також сприяти впровадженню нових технологій та кращих практик управління в українському фінансовому секторі, що може підвищити його ефективність та конкурентоспроможність.

Отже, активний приплив іноземних інвестицій у фінансову та страхову діяльність може сприяти розвитку та зміцненню українського фінансового сектору, збільшенню його ліквідності та стабільності, а також залученню нових технологій та практик управління [11].

Економічна природа формування дисбалансів руху фінансових ресурсів пов'язана з порушенням еквівалентності між товарною та грошовою стороною економічних відносин у процесі фаз руху фінансових ресурсів. Розглянемо це детальніше:

Фаза формування фінансових ресурсів: у цій фазі грошові ресурси формуються за рахунок різних джерел, таких як доходи від продажу товарів та послуг, податки, кредитування, інвестиції тощо. Однак, якщо ці доходи не відповідають реальному обсягу створеної вартості товарів та послуг, що їх породжують, виникає дисбаланс між товарною та грошовою стороною економіки.

Фаза обігу фінансових ресурсів: у цій фазі грошові ресурси переходять від одного суб'єкта до іншого у формі платежів за товари, послуги, податки, кредитні виплати тощо. Якщо

розмір грошових операцій перевищує обсяг реальних товарних та послугових операцій, це може призвести до надмірної грошової маси та інфляційного тиску.

Фаза розподілу фінансових ресурсів: у цій фазі грошові ресурси розподіляються між різними суб'єктами економіки, включаючи державний сектор, підприємства, домогосподарства та інші. Наприклад, недостатність кредитування для підприємств може призвести до обмеження їх здатності здійснювати інвестиції та розвивати виробництво, що порушує еквівалентність між грошовою та товарною стороною відносин.

Отже, дисбаланси у руху фінансових ресурсів формуються через порушення еквівалентності між товарною та грошовою стороною економічних відносин на різних етапах цього процесу [12].

У вихідному положенні дослідження дисбалансів у економіці зазначається, що порушення рівноважного стану в економіці стає наслідком домінування фінансових інвестицій над реальними умовах фінансіалізації економіки. Це означає, що зростання значення фінансових операцій та фінансових інструментів поряд із зменшенням впливу реального сектору економіки.

Одним з ключових аспектів такої динаміки є напрям руху фінансових ресурсів, зокрема, заощаджень домогосподарств. Замість того, щоб ці заощадження були спрямовані на реальний сектор економіки, наприклад, через інвестиції в виробництво, інновації або розвиток інфраструктури, вони частіше вкладаються у фінансові ринки. Це може бути зумовлено більш високими потенційними доходами або меншими ризиками порівняно з реальними інвестиціями. Така тенденція веде до зростання фінансового сектору в економіці та зменшення ролі реального сектору, що може мати негативні наслідки для стійкості та сталого розвитку. Зокрема, це може спричинити перенасичення фінансового ринку, створення фінансових бульбашок та ризики фінансової нестабільності.

Отже, домінування фінансових інвестицій над реальними умовах фінансіалізації економіки може призвести до дисбалансів у руху фінансових ресурсів та виникнення негативних ефектів для економічного розвитку. Вплив дисбалансів у руху фінансових ресурсів на економічний розвиток є дійсно неоднозначним і залежить від ряду чинників. Ось деякі з них:

Масштаби та тривалість дисбалансів: якщо дисбаланси в руху фінансових ресурсів є невеликими та тимчасовими, вони можуть мати обмежений вплив на економічний розвиток. Однак, довготривалі та значні дисбаланси можуть призвести до серйозних економічних проблем. Структура економіки: вплив дисбалансів може різнитися залежно від того, який сектор економіки найбільше постраждає. Наприклад, якщо дисбаланси стосуються галузей, що є ключовими для економіки, таких як виробництво та експорт, вони можуть мати серйозний негативний вплив. Стабільність фінансового сектору: якщо фінансовий сектор економіки добре регульований та стійкий до стресових ситуацій, деякі дисбаланси можуть бути легше поглинуті. Однак нестабільність в фінансовому секторі може поглибити негативний вплив дисбалансів на економіку. Система управління та реакція уряду: реакція уряду на дисбаланси в руху фінансових ресурсів також може вплинути на їхній вплив на економічний розвиток. Ефективні заходи з моніторингу, регулювання та стимулювання можуть допомогти зменшити негативний вплив дисбалансів. Отже, хоча дисбаланси у руху фінансових ресурсів можуть мати різний вплив на економічний розвиток, їхній напрям залежить від масштабу, тривалості, структури економіки, стабільності фінансового сектору та ефективності управління даними дисбалансами [13].

Так, дисбаланси в русі фінансових ресурсів можуть спричинити конвергентні процеси всередині фінансового сектору країни. Це означає, що діяльність різних фінансових посередників може зближуватися, частково або повністю, внаслідок реакції на дисбаланси та зміни умов ринку. Ось кілька способів, як це може відбуватися:

Диверсифікація продуктів і послуг: фінансові посередники можуть розширювати свій асортимент продуктів та послуг, щоб забезпечити більш широкий спектр клієнтів та

задовольнити зміни їх потреб. Це може призвести до зближення в діяльності різних фінансових установ, таких як банки, страхові компанії та інші. Технологічні інновації: зростання конкуренції серед фінансових посередників може стимулювати впровадження нових технологій та інновацій. Наприклад, банки можуть інвестувати у вдосконалення онлайн-банкінгу, мобільних додатків та інших технологічних рішень для збільшення зручності клієнтів та покращення своєї конкурентоспроможності. Стратегічні партнерства та злиття і поглинання: фінансові посередники можуть укласти стратегічні партнерства або проводити злиття і поглинання, щоб посилити своє положення на ринку та розширити свої можливості. Це може призвести до зближення діяльності різних фінансових установ під одним керівництвом. В результаті цих конвергентних процесів може відбуватися збільшення подібності між різними фінансовими посередниками та зменшення різноманітності їхньої діяльності. Такі тенденції можуть мати як позитивний, так і негативний вплив на фінансову систему країни, залежно від умов та контексту.

Незважаючи на негативний вплив дисбалансів у русі фінансових ресурсів на рівномірність розподілу доходів населення в Україні, може бути кілька позитивних аспектів:

Стимулювання інвестицій: деякі дисбаланси можуть сприяти збільшенню інвестицій у розвиток інфраструктури, освіти та інших сфер, що може підвищити рівень життя населення та сприяти рівномірнішому розподілу доходів у майбутньому. Розвиток фінансового сектору: деякі дисбаланси можуть стимулювати розвиток фінансового сектору країни, що може сприяти збільшенню доступності фінансових послуг для всіх верств населення та сприяти розширенню можливостей для заробітку. Збільшення інноваційності: деякі дисбаланси можуть стимулювати інноваційність у економіці, що в свою чергу може створювати нові можливості для заробітку та збільшувати рівень життя для всього населення. Розвиток ринкових відносин: деякі дисбаланси можуть прискорити розвиток ринкових відносин та зробити економіку більш динамічною та конкурентоспроможною, що може мати позитивний вплив на структуру зайнятості та рівень доходів. Хоча дисбаланси можуть мати негативний вплив на рівномірність розподілу доходів, ефекти можуть бути різними залежно від конкретних умов та контексту. З цього приводу важливо враховувати не лише негативні аспекти, а й можливість використання дисбалансів як стимулу для розвитку та зміцнення економіки [14].

Отримані результати дослідження впливу дисбалансів у русі фінансових ресурсів на соціальний розвиток України свідчать про загалом позитивний напрямок цього впливу. Вони вказують на збільшення рівномірності розподілу доходів серед населення та зменшення рівня та глибини бідності. Проте, при аналізі впливу дисбалансів у русі фінансових ресурсів, спричинених фінансіалізацією, на соціальний розвиток країн Центральної та Східної Європи, було виявлено, що позитивний ефект скорочується при високій розвинутості фінансового сектору. Це свідчить про необхідність регулювання дисбалансів у русі фінансових ресурсів з метою забезпечення позитивних зрушень у соціальному розвитку країни [15].

Отже, базові напрями такого регулювання включають розробку ефективних заходів, спрямованих на збільшення внутрішніх заощаджень країни та переорієнтацію працівників фінансового сектору на реальний сектор економіки.

7. Перспективи подальшого розвитку досліджень

Перспективи подальшого розвитку на тему дисбалансів у русі фінансових ресурсів можуть бути різноманітними, оскільки ця проблема вимагає комплексного та багатокрокового підходу. Ось кілька можливих напрямків подальшого розвитку:

Зміцнення фінансової стійкості: урядам слід приділяти особливу увагу зміцненню фінансової стійкості, зокрема, шляхом поліпшення макроекономічної стабільності та ефективного контролю за ризиками у фінансовому секторі.

Підвищення фінансової грамотності: ініціативи з підвищення фінансової грамотності серед населення та підприємств можуть допомогти зменшити ризики дисбалансів у русі

фінансових ресурсів шляхом кращого розуміння фінансових процесів та прийняття обізнаних фінансових рішень.

Реформування фінансового сектору: реформи, спрямовані на поліпшення ділової етики та регуляторної рамки в фінансовому секторі, можуть допомогти зменшити можливість виникнення дисбалансів та підвищити довіру до фінансової системи.

Розвиток альтернативних фінансових інструментів: стимулювання розвитку альтернативних фінансових інструментів, таких як соціальне інвестування та мікрофінансування, може допомогти зменшити залежність від традиційних фінансових ресурсів та забезпечити більш рівний доступ до фінансових послуг.

Сприяння розвитку реального сектору: пріоритетне фінансування проектів у реальному секторі економіки, таких як інфраструктурні розвиток, освіта та інновації, може сприяти більш рівномірному розподілу фінансових ресурсів та створенню стійкого економічного зростання.

Ці напрямки можуть сприяти зменшенню дисбалансів у русі фінансових ресурсів та сприяти більш стабільному та рівномірному соціальному розвитку. Однак, важливо враховувати специфіку кожної країни та урахувати її унікальні особливості при впровадженні відповідних стратегій та заходів.

8. Висновки

У підсумку, системні дослідження щодо методологічних засад оцінювання та регулювання дисбалансів у русі фінансових ресурсів в економіці України є важливим кроком у напрямку забезпечення стійкого розвитку країни. Розробка ефективних механізмів управління цими дисбалансами може сприяти підвищенню фінансової стабільності, зменшенню ризиків формування фінансових криз, а також створенню сприятливих умов для сталого економічного зростання. Такий підхід дозволить Україні ефективніше використовувати свої фінансові ресурси та забезпечити більшу стабільність та розвиток у всіх сферах її економіки.

Список літератури:

- 1) Василик О. Д. Фінансові ресурси держави. Проблеми фінансово-кредитного регулювання в перехідній економіці: [зб. наук. праць; НАН України, Інститут економіки]. К. 1996. 109 с.
- 2) Азаренкова Г. М. Фінансові потоки в системі економічних відносин: Монографія. Харків: «ІНЖЕК». 2006. 328 с.
- 3) Федосов В. Фінансова реструктуризація в Україні: проблеми і напрями: монографія. К.: КНЕУ. 2002. 387 с.
- 4) Поддєрьогін А. М. Фінанси підприємств: підручник. 3-тє вид., перероб. та допов. К.: КНЕУ. 2001. 460 с.
- 5) Філімоненков О. С. Фінанси підприємств: навч. посіб. К.: МАУП. 2004. 328 с.
- 6) Корнеєв М. В. Дисбаланси руху фінансових ресурсів в економіці: напрями впливу та окремі наслідки. Проблеми формування та розвитку інноваційної інфраструктури: європейський вектор – нові виклики та можливості: тези доповідей III Міжнародної науково-практичної конференції. Львів. 2015. С. 186–187.
- 7) Кравчук Г. В. Інформаційна асиметрія в фінансовій сфері як сучасна загроза фінансовій безпеці держави. Науковий вісник ЧДІЕУ. № 4 (16). 2012. С. 178–185.
- 8) Ломачинська І. А. Вплив конвергенції фінансового та реального секторів на розвиток національної економіки України. Вісник Одеського національного університету імені І. І. Мечникова. 2012. Т. 17. Вип. 2. С. 139–146.
- 9) Мазуренко В. І. Світові фінансові кризи та національна економічна безпека: теорія і методологія : монографія. К.: КНУТШ. 2007. 511 с.

10) Науменкова С. В. Інституційний розвиток фінансового сектору України. Фінанси України. 2008. № 7. С.53–71.

11) Огієнко В. І. Систематизація та аналіз індикаторів фінансової стійкості в Україні. Вісник Університету банківської справи Національного банку України. 2013. № 1 (16). С. 3–8.

12) Грабчук О. М. Змістове наповнення фінансового прогнозування розвитку економіки в умовах невизначеності. Економіка та держава. 2012. № 8. С. 96–98.

13) Дзюблюк О. В. Банки і підприємства: кредитні аспекти взаємодії в умовах ринкової трансформації економіки : монографія. Тернопіль. Вектор. 2008. 324 с.

14) Федосов В. М. Інституційна фінансова інфраструктура України: сучасний стан та проблеми розвитку. Фінанси України. 2008. № 12. С. 3–21.

15) Кузнєцова Л. В. Сутність та основні складові системи управління фінансами банку. Науковий вісник національного лісотехнічного університету України. 2009. Вип. 19.9. С.196–205.

Imbalances in the movement of financial resources in the country's economy

Natalia Danik

Department of Economics, Management and Finance, Faculty of Natural Sciences,
Mykolaiv National University named after V.O. Sukhomlynskyi, Mykolaiv, Ukraine
ORCID 0000-0001-5821-6232

Oleksandr Maksyutenko

Department of Economics, Management and Finance, Faculty of Natural Sciences,
Mykolaiv National University named after V.O. Sukhomlynskyi, Mykolaiv, Ukraine

---

Abstract: The scientific article examines the mechanism of transformation of financial resources in the country's economy, focusing on key aspects and its impact on the general economic condition. A complex system of interrelationships between financial institutions, legal norms, money flows and economic policy is analyzed here to reveal the essence and significance of this mechanism in the context of the country's economic development. Modern studies of financial processes at the global level emphasize the search for effective methods of overcoming disparities in the use of the country's financial resources and ensuring the harmonious development of the financial and real sectors of the economy. This is necessary to avoid the risk of formation of "financial bubbles" and to strengthen macroeconomic and financial stability. Ukraine, in the context of these challenges, also needs to develop a methodology for assessing and regulating imbalances in the movement of financial resources and their consequences for the functioning of financial and commodity markets. Activation of systematic research on methodological approaches to the assessment and regulation of economic imbalances in Ukraine is a key direction for ensuring sustainable economic development of the country. Special attention should be paid to the study of the causes and consequences of these imbalances, as well as the development of effective strategies for their regulation. The consequences of imbalances can be manifested in economic growth, inflation, loss of competitiveness, financial crises, social tensions, etc. Studying these causes and effects is important for developing strategies to regulate and prevent similar imbalances from occurring in the future. This is important for ensuring economic stability, increasing competitiveness and preserving social and economic stability of Ukraine in the face of globalization and economic turbulence.

Key words: imbalances, financial resources, globalization, crises, financial services, capital.
